

ספר' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
אחד עשר

היכל
שלישי

מאמר ואגרת
למה נסמכה פי' מיתת מרים
לפי פרה אדומה

תקס"ו

מכ"ק אדמו"ר הזקן

הרב רבי שניאור זלמן מליאדי

(בעל התניא והשו"ע)

זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

כפי שהונח ונרשם ע"י בנו

כ"ק אדמו"ר האמצעי

יוצא לאור בפעם הראשונה מכת"י

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וארבע לבריאה

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

הרה"ח ר' אברהם אליעזר הלוי וזוגתו מרת פעשע לאה שיחיו קליין

הרה"ת ר' שמעון וזוגתו מרת אסתר שיחיו גאָלדמאַן

הרה"ת ר' משה הלוי וזוגתו מרת מנוחה קריינדל

בניהם ובנותיהם

הרה"ת שלמה הלוי וזוגתו מרת חנה, ובתם רחל

מרת זיסי ובעלה הרה"ת אהרן משה גראָסבוים,

ובנותיהם חי' מושקא, חנה מרים ויאשא ליבא

מרת חנה ובעלה הרה"ת שניאור זלמן שפירא,

ובניהם מנחם מענדל וחיים צבי הירש

הרה"ת יוחנן הלוי וזוגתו מרת אסתר יהודית, ובתם מושקא

חי', שמואל זנוויל הלוי, מושקא

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות

קליין

מאיר חסד ה' מעולם ועד עולם⁴⁸ על יריאיו ופועל⁴⁹ ישועות בקרב הארץ לכפר⁵⁰ על עון הדור גם על הזדונות ומטעם הנ"ל וד"ל. והנה בילקוט⁵¹ הגירסא כך היא מה מי חטאת וכו'.

מכפרת" הגי' שם „מי חטאת“. זה מתאים יותר למה שהוסבר לעיל, שענין הפרה המכפרת ופועלת על ג' קליפות הטמאות – הוא הרי ענין קידוש מי חטאת שבפרה (לא שריפת הפרה, שברוחניות הענינים היא ענין על העלאה – כי אם „קידוש מי חטאת“ שהוא המשכה מ„קדש העליון“ עד „חכמה סתימאה“ מקור הביורורים) – (שיעורים בספר התניא).

48) עולם על יריאיו: ע"פ ל' הכתוב תהלים קג, טו.
49) ופועל ישועות בקרב הארץ: ע"פ לשון הכתוב תהלים עד, יב.
50) לכפר על עון הדור: זח"ג נו, ב. מו"ק כח, א. ויק"ר כ, יב. בלקוטי הגהות לתניא ע' פג: ע' פ' מסעי ד"ה ביאור ענין מוצאיהם ד"ה וענין פרה.
51) בילקוט הגי' . . מי חטאת: ילקוט שמעוני רמז ... שם מובא המאמר, ובמקום „מה פרה

לזכות

זאב יוסף חיים בן שיינא דינה

להצלחה רבה ומופלגה בטוב הנראה והנגלה

בכל אשר יפנה בגשמיות וברוחניות מתוך שמחה וטוב לבב

MAAMMAR

LOMO NISMECHO—5566

Copyright © 2004 by

“KEHOT” PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehotonline.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

All rights reserved.

Manufactured in the United States of America

הצדיק, מפני שאז מתגלה ומאיר בו בגילוי כל מה שנשאר בהעלם והסתר מכל עבודתו שעבד במס"נ בכל ימי חייו כו', וע"כ ארז"ל דגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן כו' (ומטעם זה נק"י אצלם בשם הילולא כו' כמ"ש במ"א וד"ל).

וְזו"ש למה נסמכה פ' מיתת מרים לפ' פרה כו', דהנה ארז"ל דמיתת צדיקים מכפרת על עון הדור כידוע, והרי בכלל עון הדור נכלל בודאי גם העבירות החמורות ששרשם מג' קליפות הטמאות לגמרי שלמטה מטה מקליפת נוגה כנ"ל, ומיתת צדיקים מכפרת גם עליהם וע"כ אמר שלזה הטעם נסמכה פ' מרים לפ' פרה דוקא, כי במצות פרה מטהרת גם הטמאים מאבי אבות הטומאה מטעם ששרשם מהמים חיים בעפר, הוא מבחי' מ"ס דא"א שבבחי' הפנימי' שהוא בחי' עת רצון שבמזל ונוצר כנ"ל, וע"כ גם למטה מטה מנוגה ג"כ מהפך מחשוכא לנהורא כו'. והרי גם במיתת צדיקים להיות שמתגלה בהם אז מבחי' פנימי' דמזל ונוצר דהיינו עת רצון ג"כ כנ"ל, ע"כ מכפרת על עון הדור הגם שהוא מג' קליפות הטמאות לגמרי וא"כ בהכרח לומר שנסמכה פ' מיתת מרים לפ' פרה דוקא שנעשי' בחוץ לטהר גם הטמאים כו' ולא לפ' חטאת הנעשי' בפנים, כי בקרבנות הנעשות בפנים אין⁴⁵ מבררין אלא על השגגות כנודע ולא על הזדונות, והוא לפי שענין הקרבנות אינו אלא אתהפכות חשוכא לנהורא בבחי' קליפת נוגה בלבד בדברים המותרים ולא בדברים האסורים לגמרי כנ"ל קליפות הטמאות כו' וד"ל. והטעם מבואר למעלה לפני נשר פני שור כו' הן המעלין מ"נ בקרבנות וכמ"ש בלק"ת⁴⁶ בפ' ויקרא אבל בחי' הרע הגמור שנפל בשבירה למטה מטה מנוגה כמו הזדונות של עבירות אין הקרבנות מכפרים אלא דוקא ע"י בחי' מו"ס דא"א מקור כל הבירורים ומשם יוכל להיות ענין הבירור שלהם והיינו לאתהפכ' חשוכא לנהורא פ' מתהו שנקי' חשוכא לנהורא הוא בחי' התיקון כנ"ל וד"ל. ובכ"ז מתורץ הקושי' הנ"ל למה א' לפ' פרה דוקא, כי דומה לגמרי למצות פרה דוקא, וע"כ א' מה פרה מכפרת כלומר גם על הטמאים לגמרי כך מיתת צדיקים מכפרת גם על הזדונות שיהיו זכויות כי ע"י גילוי מזל ונוצר באותיות רצון כנ"ל שמאיר ומתגלה בפטירתו

ב"ה.

פתח דבר

לקראת ש"פ תבוא, יום הבהיר ח"י אלול, יום הולדת את שני המאורות הגדולים, הבעש"ט (בשנת נח"ת) ואדמו"ר הזקן (שנת קה"ת) –

הננו מוציאים לאור את המאמר ואגרת ד"ה „למה נסמכה פ' מיתת מרים לפ' פרה אדומה" מאת כ"ק אדמו"ר הזקן, כפי שהונח ונרשם ע"י כ"ק אדמו"ר האמצעי.

אגרת הקודש זו כפי שנרשמה ע"י כ"ק אדמו"ר הזקן בעצמו נדפסה באגרת הקודש שבס' התניא סי' כח. אולם כאן באה אגרת זו בתוספות ביאור כפי שנרשמה ע"י בנו כ"ק אדמו"ר האמצעי.

המאמר יוצא לאור בפעם הראשונה מכת"י (מס' 1156 בספרי' אגודת חסידי חב"ד), והוא תדפיס מתוך ספר המאמרים תקס"ו (מהדורא חדשה) חלק ראשון, שיצא לאור בקרוב בעזה"י.

*

לתועלת הלומדים באו בשולי הגליון מראי מקומות וצייונים – נערכו ע"י הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החסידים"

עש"ק תבוא, חי אלול ה'תשס"ד
ברוקלין, נ. י.

44) נק' אצלם בשם הילולא כו' כמ"ש במ"א: ראה אגרת הקודש של אדה"י ח"א ע' צח-ט, וש"נ. וראה ד"ה להבין ענין הילולא דרשב"י תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' רסא ואילך).

45) אין מבררין אלא על השגגות: נזכר באוה"ת ויקרא כרך ג ע' תשכט. במדבר-חקת ע' תשפז. שם בהוספות ע' 27. המשך תערב כרך ג ע' א'רנב. ראה סה"מ תקס"ח ע' רפט. אוה"ת קדושים ע' תקעא. מטות ע' א'רסה. דרך מצותיך קיא, א.

ומה שאשם בא על המיזד (לפי גירסת ילקוט

שמעוני יביא אשם ויתכפר לו) זהו דוקא כשעושה תשובה, וע"י תשובה זו נעשים הזדונות כשגגות ואז מהני קרבן – (לקו"ש ח"ח ע' 158 הערה 58. וראה בדרך מצותיך מצות עגלה ערופה קיא, ב (מובא בלקו"ש שם)).

46) בלק"ת בפ' ויקרא: לקו"ת להארז"ל.

47) בחי' התיקון: וזהו ועתה פון ישלח ידו ולקח מעץ החיים היינו כיון שלא ימות לא יתכפר הזדונות של העולם וזהו וירד עד איש העדלמי – (לקוטי הגהות לתניא ע' קלה).

שכל שהוא גבוה יותר במעלה ומדריגה יוכל להשפיל א"ע יותר ע"כ מבחי' מ"ס דא"א יכול לברר גם מה שלמטה מנוגה ובזאת יתרון מעלת מצות פרה אדומה על כל הקרבנות והגם שנעשות לכפרה ע"ג המזבח אבל טהרת מי חטאת דפרה גבוה מבחי' כפרה דמזבח מטעם הנ"ל וד"ל.

וזוהו למה נסמכה פ' מיתת מרים לפ' פרה לומר לך מה פרה מכפרת אף מיתת צדיקים מכפרת כו', דהנה ידוע דנשמות הצדיקים במס"נ³⁹ בעבודה שבלב בק"ש שחרית וערבית בחייהם הן מעלים מ"נ לאר"א כמ"ש⁴⁰ בע"ח ועי"ז יורד ונמשך בחי' מ"ד מתיקון ונוצר חסד במזל הח' דמ"ס דא"א כנ"ל, והנה זאת היא יתרון מעלה ומדריגה במיתת צדיקים כמארז"ל גדולים⁴¹ צדיקים במיתתן יותר מבחייהם כו', במה שמתגלה ומאיר עליהם בעת פטירתם בבחי' גילוי אור ביותר מלמעלה למטה, וענין יתרון הגילוי היינו שמבחי' תיקון ונוצר שהיו מעלין מ"נ לשם בחייהם הוא שמתגלה ומאיר באותיות רצון שהאותיות רצון הוא בחי' הפנימי של אותו תיקון הי"ג דמזל ונוצר כו', כי ונוצר אותיות צינור הוא כמו בחי' צינור דק בלבד להשפיע לאור אבא, וכענין הנ"ל דאבא יונק ממזל הח' כו', אבל אותיות רצון הוא מ"ש בזהר⁴² בכמה דוכתי כד אתגלי רעוא דכ"ר כו', וגם בנשמה האלקי לפעמים מתגלה בה מבחי' רצון זה שהוא בבחי' הפנימי דמ"ס דא"א והוא מ"ש במגילת אסתר אשר⁴³ חפץ בה המלך ונקראה בשם כמ"ש במ"א וד"ל, ולהיות כי בחייהן היו מעלין מ"נ לשם הענין הוא משום דמעמל האדם בכל אשר יעמול תחת השמש בעוד הנשמה בגוף הנה יעלה אותו העמל והעבודה האלקי למעלה ותאיר שם בבחי' ההעלם והסתר אם הייתה עמלו בחכ' והשגה אלקי בידיעת והשגת התורה בנגלה ונסתר יעלה אותו העמל בבחי' העלאת מ"נ לאר"א דאורי"י מח"ע נפקת וכמו שעמל האדם במס"נ בק"ש מעלה מ"נ לאר"א וה"ט משום שהוא במס"נ בבחי' היחוד בפסוק ראשון כידוע, ואם הייתה עמלו במדת אהו"ר יעלה לבחי' ז"א כו', ועד"ז בכל פרטי העמל, אך זה הכלל דבעת פטירת האדם מתגלה ומאיר על נפשו מאותו אור הנעלם ונסתר שהי' מוסתר ונעלם למעלה כל ימי היותו מעלה מ"נ לשם כל ימי חייו כו' וד"ל. וא"כ בבחי' גילוי אותו האור הנעלם שבאור"א ה"ז בודאי יתרון מעלה ומדריגה הרבה מאותו האור שהי' נשאר בהעלם מחמת העלאת מ"נ בחייו כו', והיינו ענין גילוי בחי' רצון מתיקון ונוצר, כי בהגלות נגלות האור צריך שיתגלה משרש ומקור של אותו האור, והיינו הנק' בחי' עת רצון שהוא בפנימי במ"ס דא"א כנ"ל, והוא המתגלה ומאיר מלמעלה למטה דוקא בעת פטירתו של נשמת

בעזרה

למה' נסמכה: פ' מיתת מרים לפ' פרה אדומה לומר לך מה פרה מכפרת אף מיתת צדיקים מכפרת כו', הנה בדרש הזה יש לדקדק הרבה דמ"מ מה זו סמיכה שסמך דוקא [לפרה] אדומה הנעשה חוץ לשלש מחנות ולא נסמכה] לפ' חטאת שנעשי' בפנים לכפרה ע"ג מזבח ממש ופ' פרה לא נאמרה בפ' לכפרה אלא רק דחטאתי קרי רחמנא, ודרש זה אינו אלא ללמד שמיתת צדיקים מכפרת, א"כ הי' לו לסמוך דוקא לפי שנאמר בה קרבן חטאת שנעשי' בפנים לכפרה ע"ג המזבח כו'. אך הנה נודע סוד הקרבנות מהאריז"ל שהן בחי' העלאת מ"נ מנה"ב ששרשו

- 1) למה נסמכה פ' מיתת מרים: הנחת כ"ק אדמו"ר האמצעי. נעתק מכת"י 1156 עו, ב. מאמר זה הוא ביאור על אגה"ק סי' כח. וראה שיעורים בס' בתניא. ליקוט פירושים – חיתריק על סימן זה. (איוה הערות ומראי מקומות כאן נעתקו מליקוט פירושים).
- באגה"ק שם כתוב: מה שכתב למחוננו הרב הגאון המפורסם איש אלקים קדוש ה' נ"י ע"ה פ"ה מ"ה לוי יצחק נ"ע אב"ד דק"ק בארדיטשוב לנחמו על פטירת בנו הרב החסיד מ"ה מאיר נ"ע.
- 2) למה נסמכה פ' מרים לפ' פרה לומר לך מה פרה מכפרת וכו': מוי"ק כח, א. הובא בפרש"י חוקת כ, א. וז"ל הגמרא שם: 'למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה לומר לך מה פרה אדומה מכפרת אף מיתתן של צדיקים מכפרת', בתוס' רוצים לבאר שזה קאי על מעשה העגל, אבל בחי' מהרש"א דוחה ומפרש וכתב: 'דאע"ג דמוכח בכמה דוכתי דפרה קדשי בדק הבית היא מ"מ חטאת קרייה רחמנא גם שהיא נקחית מתרומת הלשכה כמו שאר קרבנות'. ע"ש.
- וראה לקו"ש ח"יב ע' 36: שכשם שענינם של מי חטאת הוא לטהר טומאת מת, אף שהוא אבי אבות וכו' ולמטה מטה מנוגה', כך מיתת צדיקים, פועל ישועות בקרב הארץ לכפר על עון הדור אף גם על הדונות שלמטה מנוגה'. תורת מנחם כרך א' ע' 142.
- 3) [פרה אדומה. . . נסמכה]: שורה זו ניתוספה כאן מאגה"ק שם..
- 4) דחטאת קרי רחמנא: ע"ז כג, ב. וראה דרך מצותיך קיא, ב.
- 5) אך הנה נודע: בהבא לקמן ראה בארוכה

לקו"ת ר"פ חוקת (הערת כ"ק אדמו"ר ז"ע לאגה"ק שם).

6) סוד הקרבנות: מבואר בכמה מקומות בדא"ח, ומהם ראה תו"א כו, ד. עא, סע"א. לקו"ת ויקרא שה"ש כח, ג. מובא גם באוה"ת יתרו ע' אלה. סה"מ תקס"ז ע' רפט. מובא גם באוה"ת ויקרא כרך ב ע' תקעא. כרך ג ע' תשכט. פנחס ע' א'פז. שה"ש כרך א קסב.

נזכר בלקו"ת מסעי צב, ג. ראה אוה"ת בראשית כרך א קפט, א. כרך ז תתשפכ, א.

7) מהאריז"ל: לקו"ת האריז"ל פרשת ויקרא. שם באגה"ק: מוזה"ק [ח"א סד, ב] והאריז"ל. ע' ע"ה ש"נ שער קיצור אבי"ע סוף פ"ב – (לקו"ת הגהות לתניא ע' פב).

8) בחי' העלאת מ"נ: נתבאר בסה"מ תקס"ה כרך א ע' קסג. דרך מצותיך צא, א-ב שצריכים ענין העלאת מ"ן כדי להמשיך ממנו ית' בבחי' ההארה שבהשתלשלות בסוד תוספת מרובה על העיקר. ראה אוה"ת שמות כרך א ע' שי.

ראה לקו"ת הגהות לתניא ע' פג בשם הצ"צ: ע' פ' נשא בביאור מעט ע"פ זאת חנוכת [לקו"ת נשא כט, ג: 'הנה מבואר במ"א באגה"ק ד"ה למה נסמכה פ' מרים שע"י העלאת מ"ן של הקרבנות שע"ג המזבח נמשכים ויורדים מ"ד מבחי' אדם שעל הכסא הנק' ז"א דאצילות]. ע' פ' פנחס ע"פ את קרבני לחמי קיצור לאות ג' [לקו"ת פנחס עז, ב] קרבן עיקרו המשכת מ"ד מו"א. ע' פ' מסעי [לקו"ת מסעי צב, ג: 'וכמ"כ הוא ג"כ בענין הקרבנות שהן בחי' העלאת מ"ן מנפש הבהמית שבנוגע כו' ועי"ז נמשכים ויורדים מ"ד (עיין באגה"ק בד"ה למה נסמכה)] בביאור אלה מסעי אות ב' העלאת מ"ן.

39) במס"נ. . . בק"ש: ראה זח"א קכד, ב (מדה"ג), תקו"ז י, ב. פע"ח שער ק"ש פ"ב. ב"ח

טוא"ח ריש סי' סא.

40) כמ"ש בע"ח: ראה ע"ח שער הכללים פ"א.

וראה זח"א ג, ב.

41) גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן: חולין ז, ב. וש"נ.

42) בוורר בכמה דוכתי כד אתגלי רעוא דכ"ר:

ראה זח"א קלו, ב.

43) אשר חפץ בה המלך: ראה אסתר ו, ו.

קליפות הטמאות לגמרי כו', להיות כי שרש התהוות החשך והרע הגמור שהן ג' קה"ט לגמרי הוא מסיבת השבירה דז' מלכים מעולם התווה שמתו וכידוע שירדו ונפלו עד למטה מטה וזוהו הוא התהוות המיתה גשמי הנק' אבי אבות הטומאה כו', ואין תיקון וביורור הטומאה דאבי אבות כו' כ"א במקור ושרש של החכ' הנק' מוחא סתימאה דא"א, אבל לא מאור החכ' שנאצל באצ"י, הגם שנאמר בה והחכ"ם תחי', אבל שתחי' גם המת אין ביכולתה, והוא ענין הנ"ל דלאהפכא חשוכא לנהורא אין ביכולת רק בבחי' מו"ס דא"א ועלה הוא דאתמר דוקא בחכ' אתברירו כו' וכמ"ש הטעם במ"א דלכך אמר שלמה על מעשה פרה אמרתי³⁵ אחכמה והיא רחוקה ממני מפני שהביורור הוא ממקור כל הביורור³⁶ דהיינו מבחי' מו"ס דא"א שלמעלה מבחי' גילוי אור החכ' כו' וד"ל. ובכ"ז יובן ענין המעלה ומדריגה יתירה שבמעשה פרה אדומה יותר מקרבנות הנעשות בפנים שהרי בקרבנות הנעשות בפנים הגם שהן נעשים ע"ג המזבח לכפרה כנ"ל, מ"מ אין בחי' הביורור שלהן כלל ברפ"ח ניצוצין שנפלו בנוגה משבירת הכלים דתווה כו' אלא רק בירור בחי' נוגה עצמה בד' חיות שבמרכבה פני נשר פני שור כו' שהיא מעורב טו"ר ואינו רע גמור משא"כ בירור שע"י מי חטאת דפרה הוא בירור רפ"ח שנפלו למטה מטה מקליפת נוגה לאהפכא חשוכא ממש לנהורא כו' כנ"ל וד"ל.

והנה לפ"ז מובן ממילא ענין העיקר ושרש יתרון מעלת ומדריגת מצות פרה הוא מפני ששרש בחי' המ"ד שבא לברר בירורים שלמטה מנוגה הוא בא ממקום עליון הרבה יותר מבחי' המ"ד שבא לברר בחי' נוגה בקרבנות שנעשו בפנים כו', כי הנה מבואר למעלה דבחי' מ"ד שירד בקרבנות שנעשו בפנים הוא מבחי' ז"א דאצ"י הנק' אדם כו' ושרשו מבחי' מוחין דאור אבא בלבד כידוע אבל בחי' המ"ד שמברר גם למטה מנוגה במצות פרה אדומה הוא בא מלמעלה הרבה גם מבחי' מוחין דאור אבא שהרי הוא מבחי' מזל ונוצר שהוא תיקון הח' ממזלות דא"א שרש יניקות אור אבא, וכידוע בכמה דוכתי דאבא³⁶ יונק ממזל הח' כו', ופי' יונק הוא רק בבחי' צמצום האור והשפע מאד, אבל כשמאיר ומתגלה אותו תיקון ונוצר חסד כמו שהוא בבחי' מו"ס דא"א עצמה איז נק' רצון דבחי' המ"ד שנמשך משם יוכל לטהר גם המת אבי אבות כו' שלמטה מנוגה מטעם שהוא למעלה מבחי' המיתה ששרשה אינו אלא מן השבירה דרפ"ח כו', והוא הנק' טלא דבדולחא והיינו הטל שעתידי להחיות המתים לע"ל כמ"ש כי³⁷ טל אורות טלך כו', משום דלגבי אור זה דטלא דבדולחא נאמ' גם חושך לא יחשיך ממך כו', וזהו פי' מחי' מתים בר"ר כו', וכידוע³⁸ הכלל

ההפרש בין טומאת מת לשארי הטומאות נתבאר בלקו"ש ח"ח ע' 326.

36 דאבא יונק ממזל הח': ע"ח שה"כ פ"ה. שם שער יג ספ"ט. שער יד ספ"ג ופ"ח, ועוד.

37 כי טל אורות טלך: ישע"י כו', יט.

38 וכידוע הכלל שכל שהוא נבזה: ראה שערי אורה שער הפורים נח, א. א. סה, א. תו"ח בראשית כה, א.

39 אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: קהלת שם, כג.

נלקח מבחי' ד" חיות המרכבה הנושאות¹⁰ את הכסא פני שור ופני נשר כו', ועי"ז נמשכים¹¹ ויורדים¹² בחי' מ"ד מאדם¹³ העליון שעל הכסא¹⁴ הנק' מלכא וגם נק' ז"א¹⁶ כידוע.

וביאור¹⁷ הדברים ידוע להיות שנאמר האכל¹⁸ יאכל וארז"ל בב"י אכילות הכתוב מדבר א' באכילת מזבח וא' באכילת אדם כו', והיינו מה שהבהמה הגשמי ששרשה מבחי' פני שור שבמרכבה דבי"ע נשרפת ונכללת באש שלמעלה ע"ג המזבח שלמטה זה נק' אכילת מזבח ומה שהכהנים²⁰ אוכלים ובעלים מתכפרין זהו הנק' אכילת אדם ואין אכילת אדם מכפר אלא לאחר כפרת המזבח כשנזרק הדם ונקטר האימורים כידוע וכך הדוגמא מזה יובן במזבח העליון ששם יורד²¹ בחי' אש שלמעלה ג"כ ואוכל הקרבנות היינו מה שבחי' הגבורות עליונות דנוק' דז"א כו' שהוא בחי' מל' דאצ"י אוכלת וכוללת בעצמה מכל מיני בהמות וחיות שנמשכו בד' חיות שבמרכבה פני שור ופני נשר כו' בכלל מפני שמתבטלים ונכללין במקור חוצבם כו' זהו הנק' אכילת מזבח העליון, ומהם הנעשה אח"כ הוא בחי' העלאת מ"נ בכלל כלפי מעלה דהיינו לגבי בחי' אדם עליון שעל הכסא הנק' ז"א כו' ואכילת אדם זהו עד"מ שיאכל אדם אחר שהוכשר ונתברר מכל סיגי כו' ומה שיתחזק שכלו ולבו מזה המאכל עד"מ זהו הנק' בחי' המשכת מ"ד דהיינו מוחין חדשים שנוספים למעלה בבחי' ז"א ע"י אכילת הקרבנות שנק' אכילת אדם ע"ד דוגמא של אכילת הכהן למטה שהוא בחי' המשכת שפע עליונים וכמ"ש²² במ"א באריכות ע"פ כי הוא יברך הובח כו' וזהו שאמרו בכתבי הארז"ל דרך כלל שהקרבנות מפני נשר ופני שור כו' הן בחי' העלאת מ"נ, ועי"ז נמשכים ויורדים בחי' מ"ד מז"א שנק' אדם

9 ד' חיות המרכבה: יחזקאל פ"א.

10 הנושאות את הכסא: בחי' תרומה כה, י.

11 נמשכים ויורדים בחי' מ"ד: ראה זח"ג ריו, ובכ"מ.

12 נמשכים ויורדים בחי' מ"ד: ראה זח"ג ריו, סע"א. אוה"ת יתרו ע' תתקנז. ויקרא כרך ג ע' תשכט. נזכר באוה"ת שה"ש כרך ג ע' תתסד.

13 נמשכים ויורדים בחי' מ"ד: ראה זח"ג ריו, סע"א. אוה"ת יתרו ע' תתקנז. ויקרא כרך ג ע' תשכט. נזכר באוה"ת שה"ש כרך ג ע' תתסד.

14 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

15 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

16 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

17 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

18 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

19 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

20 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

21 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

22 ז"א: מובא באוה"ת משפטים ע' א'קעא: „בד"ה זאת חנוכת המזבח [כנראה הכוונה ללקו"ת נשא כט, א] משמע שהמשכה רק מבחי' ז"א כמ"ש שוה"ע כן לב האדם לאדם, וכן מבואר באג"ה סי' כח". וקודם לזה מביא מלקו"ת שה"ש כה, ג דשם מבאר שהקרבן עולה עד או"ס ע"ש.

שעל הכסא כידוע והיינו משארז"ל על ענין רעיית²³ פרנסתי ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים וכמ"ש לחמ"ש²⁴ לאשי כו' וכמ"ש באתי לגני²⁵ כו' אכלתי יערי כו' ייני עם חלבי כו' שהוא ענין כללות הקרבנות ובפרט יש כמה פרטי מדרגות בכל קרבן לפי מה שהוא ומעלה מ"נ וממשיכים מ"ד כו' והן חטאת ועולה ושלמים מפני שמחולקים במדרגת הכפרה כו' כידוע וד"ל.

ואמנם הנה כ"ז דוקא בקרבנות הנעשי' בפנים לכפרה ע"ג המזבח כנ"ל אבל בשריפת פרה אדומה שנעשי' בחוץ ענין מעלה ומדרגה יתירה ה' בה מכל הקרבנות שנעשו בפנים כו'.

ולהבין זה הנה תחלה יש להקדים שרש ענין מעשה שריפת פרה אדומה, דהנה ענין נתינת מים²⁶ החיים לתוך אפר פרה נק' במשנה²⁷ קידוש מי חטאת כידוע, והטעם שנק' בשם קידוש הענין הוא משום דשרש מים חיים הללו הוא בבחי' קדש העליון על כל הקדושו' העליונות שבאצ"י, והיינו בחי'²⁸ טלא דבדולחא, כמ"ש בזה"ק²⁹ ע"פ הזה עליהם מי חטאת שיורי טלא דבדולחא כו', וענין טלא דבדולחא

23 רעייתו פרנסתי ישראל מפרנסין: שה"ש א, טו. וראה זהר ויקרא ז, ב.

24 לחמי לאשי: פינחס כה, ב.

25 באתי לגני: שה"ש ה, א.

26 מים החיים לתוך אפר פרה: ראה אוה"ת חוקת ע' תשצז: ענין פרה אדומה פ' בפני' על התשובה [ראה שם ע' תשעא: „בחי' בעי'ת שזהו אפר ע"ג מים", שם ע' תשעד, תשעו, ושם ע' תת: „אפר פרה כענין העלאת האבק עד כסה"כ והוא ענין בעי'ת". פ' הפנים יפות – נתבאר באוה"ת שם ע' תשעו], וכ"מ באגה"ק סי' כח בד"ה למה נסמכה פ' פרה כו' יע"ש. והיינו כי הזאת מי חטאת הוא ע"ד זורקתי עליכם מים טהורים כו' וכן ע"ד ואת רה"ט אעביר כו' . . . וע"י התשובה מחזיר הניצוצות שנפלו לג"ק לקדש ממש, וכ"ה בענין טהרת הטמא ע"י עפר הפרה כמ"ש באגה"ק סי' הנ"ל.

נתבאר באוה"ת חקת ע' תשפז. תשצז. תתג. סה"מ תרכ"ט ע' רסד. ענין מים חיים נתבאר בלקו"ת חוקת ס, ג. באוה"ת בראשית נג, ב. ושם בדף נד, א. בהקיצור, ונשרף עד שנעשה אפר, וע"י המים חיים. זהו ענין שלום לרחוק שנעשה קרוב וממשיך מבחי' אחכמה והיא רחוקה ממני, לטהר מטומאת מת זמ"ל דתהו". ע"ש.

ידוע שהוא בחי' ח"ס, ונק' מ"ס דא"א ולכך היא בחי' קדש העליון על כל הקדושות, להיותה בחי' מקור ושרש הראשון להתהוות מציאת החכ' באצ"י הנק' בשם קדש כידוע, והנה ענין נתינת מים על אפר הפרה היינו לברר בירורי רפ"ח ניצוצין שנפלו בשבירה, והוא האפר דפרה אדומה ששרשה מבחי' גבורות דב"ן דתוהו כמ"ש במ"א. ולהיות כי בחכ"ס³⁰ אתברירו, הענין הוא בבחי' ח"ס³¹ דא"א הנק' טלא דבדולחא, והוא משום דעלה הוא דאתמר דוקא בכמה דוכתי בזה"ק בחכמה אתברירו כו', ומטעם הנ"ל דהוא שרש ומקור החכ' ע"כ עיקר הבירור במים, במים החיים שנותנים על אפר הפרה והוא הנק' קידוש מי חטאת, וענין הבירור הוא לאהפכא³² חשוכא לנהורא כידוע, והיינו לברר ולתקן מה שנפל^{32*} מעולם התהו בכי"ע, והוא הנק' חשוכא שמתהפך לנהורא, היינו שיהי' בבחי' התיקון שנק' נהורא, והוא ע"י בחי' מ"ס דא"א הנ"ל שמברר ומתקן בחי' התוהו כידוע וד"ל.

ולזה הטעם הזאת מי חטאת דאפר הפרה מטהרת טמאין אפי' הטמאין בטומאת מת שהוא אבי³³ אבות הטומאה, דהיינו למטה מטה גם מקליפת נוגה, דקליפת נוגה מעורבת טו"ר כידוע ואבי אבות הטומאה הוא בחי' מקור הטומאה שמג'

30 בזכ"ו אתברירו: עיין ע"ח שניג' שער מוחין דצלם פ"ח במחשבה אתברירו, וע' של"ט שער מ"ן ומ"ד דרוש א' המחשבה עליונה שהיא ח"ס דברישא דע"ק כו', ובשער י"ט רפ"ח ניצוצין פ"ה במחשבה אתברירו בשם זהר פקודי.

ע' תולדות יעקב יוסף בראשית י, ע"א במחשבה אתברירו, וע' בשמונה שערים שער ז דף ג ע"א כולא אתברר במחשבה כנוצר בהיכלות דפקודי שכל הש"ך נקודות אתברירו במחשבה – (לקוטי הגהות לתניא ע' פג).

31 ח"ס דא"א: באוה"ת מארז"ל וענינים ע' נט כ' שכאז מבאר ההפרש בין מ"ד דקרבות למ"ד דפרה שזהו מ"זא וקידוש מי חטאת ממזלות דא"א. וראה גם באוה"ת שה"ש כרך ב ע' תקסב. וענין חכמה סתימאה דא"א מבואר בביאה"ז להצ"צ כרך א ע' שלח: „שהיא למעלה מחכמה הנגלית שהיא מקורה“.

נזכר בלקו"ת שה"ש מח, ב (ונעתק גם בסה"מ תרכ"ז ע' גט). באוה"ת מג"ש ע' בשע"ב. כי תצא ע' תתרכ סופו. בראשית כרך ו תתצו, ב (שלכן נק' קידוש מי חטאת לפי שהוא המש' ממו"ס כו'').

ע' פ' חוקת ע"פ ויקחו אליך אות ב' [לקו"ת חקת ס, ג; ומים חיים הוא מקור החכמה שנק' מים חיים בחי' מעין וכמ"ש והחכמה מאין תמצא והוא מבחי'

טלא דבדולחא מקור החכמה סתימאה כידוע (ומבואר בזהר פ' תזריע דמ"ט ע"א, ועיין בזהר תרומה דקע"ח סע"ב בספרא דצניעותא פ"ה. וע' מ"ש באגה"ק ד"ה למה נסמכה פ' מרים כו'[[. ע' פ' בלק בביאור ע"פ מי מנה אות ב' [לקו"ת בלק סט, ג: „ומקור הבירורים הוא ע"י מו"ס דא"א וכמ"ש באג"ה בד"ה למה נסמכה פ' מרים“]. ע' בביאור ע"פ כי על כל כבוד חופה אות ב' [לקו"ת שה"ש מח, ב: מו"ס הוא מקור כל הבירורים כי מ"ש בחכמה אתברירו שרשה מן מו"ס הנעלם ששם עיקר הבירור (כמ"ש בד"ה למה נסמכה כו'[[. ע' פ' בהעלותך בביאור ד"ה הנה השמן [לקו"ת בהעלותך לא, א: „ועיקר הבירורים הוא במו"ס דהיינו בירור עולם התיקון מעולם התהו ושבירת הכלים שנפלו לבי"ע כו' כמ"ש באגה"ק סי' כ"ח“].

32 לאהפכא חשוכא לנהורא: ראה זח"א ד, א. וראה תקו"ת תכ"א.

32* שנפל מעולם התהו בכי"ע: מובא בסה"מ תרכ"ז ע' רעט ובסה"מ תרכ"ט ע' קצג שהניצוצים שנפלו בשבירה נקראים בשם טמא מת, ע"ש.

33 אבי אבות הטומאה . . . מקליפת נוגה: באוה"ת מארז"ל וענינים ע' ס: להיותו מקור בחי' שבה"כ וימלוך וימת כו' זהו מקור כל התהוות הקליפות כו'.